

Stare de război cu Dumnezeu

11 octombrie 2005

Gili Cârstea

"Grozave lucruri, urâcioase lucruri se fac în țară" (Ieremia 5,9). "Toți sunt niște răzvrătiți" (Ieremia 6, 28). "M-ai părăsit, ai dat înapoi; de aceea Îmi întind mâna împotriva ta și te nimicesc: sunt sătul de milă" (Ieremia 15,6).

Pentru poporul lui Dumnezeu nu poate exista o situație mai nenorocită decât starea de război cu Dumnezeu. Este de neconceput să te numești poporul Său și în același timp să lupți împotriva Lui. Cu mici excepții, se pare că fiecare generație de-a lungul istoriei a avut probleme în a identifica și a recunoaște această stare.

Poporul ales a demonstrat mereu o inconștientă vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu. Cu cât luptau mai tare împotriva Sa, cu atât mai tare pretindeau că sunt poporul sfânt. Ei ziceau: "Templul Domnului, Templul Domnului," adică "noi suntem poporul adevărat al lui Dumnezeu și El locuiește aici." Dar Domnul spunea: "Iată că voi vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, care nu slujesc la nimic"(Ieremia 7, 8).

Acest "Pace! Pace!" era în realitate o înșelare a propriului popor, pe care cărturarii o foloseau mânați de înțelegerea faptului (adevărat) că un popor nu poate fi în război cu propriul Dumnezeu. Și totuși era război. "Pieirea ta, Israele, este că ai fost împotriva Mea" (Osea 13, 9).

"Îmi varsă lacrimi ochii zi și noapte, și nu se opresc. Căci fecioara, fiica poporului Meu, este greu lovită cu o rană foarte usturătoare" (Ieremia 14, 17).

În loc să identifice cauza reală a bolii, "M-au părăsit pe Mine," vindecătorii superficiali tratau efectul. Acest fel de tratament este numit "ușuratic." Pe termen lung, el nu poate duce decât la agravarea bolii. Când un popor este în război cu Dumnezeul lui, este o nebulie să-i spui că este pace.

"Și mă voi certa cu copiii copiilor voștri."

De ce?

"Preoții nu au întrebat: Unde este Domnul? Păzitorii Legii nu M-au cunoscut, păstorii sufletești Mi-au fost necredincioși, proorocii au proorocit prin Baal, și au alergat după cei ce nu sunt de nici un ajutor" (Ieremia 2, 8).

Ar fi exclus ca generația noastră să fie "copiii copiilor tăi?" Nu ne numim noi Israelul spiritual? Nu vor fi semințiile lui Israel cele care vor primi sigiliul viului Dumnezeu în vremea sfârșitului? Nu se va deschide casei lui David și locuitorilor Ierusalimului un izvor pentru păcat și necurăție (aluzie la ploaia târzie și ștergerea păcatelor)?

Până nu vom recunoaște că Dumnezeu este în ceartă cu poporul Său, noi vom continua să legăm în chip ușuratic rana fiicei poporului Său. Atâta timp cât vom continua să ne lăudăm că "noi Te cunoaștem, noi, Israel" deși El spune că suntem "ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi," noi vom rămânea niște vindecători superficiali, iar starea de război cu Dumnezeu va continua.